

III Міжнародна науково-практична конференція молодих учених та студентів «Філософські виміри техніки» (PDT-2022)

промислові міста, які незабаром повинні були стати щасливим пристановищем робочого люду.

Життя без збройних конфліктів, це – утопія. Збройні конфлікти ніколи не закінчаться. Хоч і в древності вони слугували для того щоб добувати собі продовольчі запаси на життя, забираючи у слабших. В сучасності їх використовують як найпростіший спосіб вирішення конфлікту. Гонка озброєнь теж ніколи не закінчиться. Хтось завжди захоче отримати перевагу на своїй стороні, спробує нове, яке буде кращим за те що вже є.

Індустріалізація СРСР. Вся суть індустріалізації полягала в тому, щоб здобути перевагу у технічному прогресі над “Заходом”. Сталін захотів влади та більше територій для комунізму, але яким шляхом він пішов? Поки інші держави розвивалися у всіх напрямках він поставив найбільшу державу на рейки технічного прогресу, взявши армію за свою основну ціль розвитку. У ті часи небезпека і нестабільність міжнародного суспільства зростала із кожным днем і тим спричиняла можливість нападу на інші народи. Коли одна держава починає нарощувати воєнну міць, інші прагнуть наздогнати лідера, для того щоб не стати його ціллю номер один. “Тим, хто захоплює людей на завоювання світу, не потрібні ні справедливість, ні милосердя.”

В наш час потреба в збройних конфліктах, здавалось повина би закінчитися, адже у кожної людини є доступ до усіх місць світу. Людина може вільно перебувати майже у всіх місцях нашої планети. Зробивши гарні відносини із країною сусідом, ти зможеш налаштувати вигідну твоїй країні торгівлю, тим самим, забезпечиш своєму народу гарне життя. Однак не так складається наяву. Страх скоує країни від воєних конфліктів, адже пи сучасному ядерному арсеналі будь який воєнний конфлікт може привести до кінця світу, та непоправних втрат із обох сторін. Ядерні ракети стали одним із досконалих видів зброї, що є безпосереднім інструментом такої загрози, а з іншого боку стримувавцем держав від початку третьої світової війни.

Література

1. Суспільні ризики науково-технічного прогресу. Вікіпедія. URL: <http://surl.li/eabzm>
2. Науково-технічний прогрес. Вікіпедія. URL: <http://surl.li/ayks>
3. Науково-технічна революція. URL: <https://esu.com.ua/article-70704>

Секція 4. ПРОФЕСІЙНА ТЕХНІЧНА ОСВІТА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Л. Баюс, Н. Юрик, канд.екон.наук, доц.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УНІВЕРСИТЕТІ

L. Baius, N. Yuryk, Ph.D., Assoc. Prof.

MODERNIZATION OF THE EDUCATIONAL PROCESS IN THE UNIVERSITY

В сучасних складних умовах в Україні приділяється важлива роль модернізації освітнього процесу, зокрема якості освіти. Не зважаючи на воєнний стан, який змусив усі заклади освіти перейти на змішану форму навчання, підвищення кваліфікації викладацького складу важливою частиною академічного лідерства на різних рівнях університету. В процесі навчання та самонавчання викладачі можуть отримати нові теоретичні знання та практичні рекомендації щодо проведення освітнього процесу в умовах, які склалися на сьогодні. Використовуючи різні методики та підходи до викладання й навчання, викладачам потрібно пам'ятати, що виділяють три категорії студентів: перша категорія, до якої відносять студентів, котрі відвідують усі пари (і очно, і дистанційно) та проявляють зацікавленість до навчання; друга категорія – студенти, які проявлять не таку сильну зацікавленість до

III Міжнародна науково-практична конференція молодих учених та студентів «Філософські виміри техніки» (PDT-2022)

навчання, вважаючи, що конспекту лекцій цілком вистачить для здачі екзамену; до третьої категорії студентів належать ті, які загалом не ходять на пари та не прагнуть набути певних знань в сфері майбутньої професії.

Нажаль, нині другого та третього типу студентства більше, ніж першого. Розв'язанням цієї проблеми є застосування «глибинного підходу» до студентів, а саме тьюторингу. Використання тьюторингу допоможе студентам краще розібратись з особливостями лекційного матеріалу та полегшить процес підготовки до підсумкових занять, заліків та екзаменів. Завдяки тьюторингу студенти почувають себе впевненіше перед викладачем та одногрупниками, бо при цьому формується атмосфера партнерства зі студентами: поза аудиторією (наприклад, менторство); в аудиторії на основі групової взаємодії (проектне навчання); в аудиторії на індивідуальному рівні (цінності, ставлення).

Отже, побудова якісної вищої освіти можлива лише за умови єдності двох важливих чинників: зовнішньої та внутрішньої систем забезпечення якості. Формування внутрішньої системи процес досить складний, який потребує зусиль та праці з боку самих закладів. Запорукою успіху та визначальним фактором в цьому процесі є лідерство, яке сприяє реалізації викликам сучасності та дозволяє рухатись в напрямку реалізації європейського вектора розвитку освіти.

Література

1. Міжнародна академія тьюторинг. URL: <https://tutor.org.ua/portfolio/shho-take-tyutoryng/>

I. Головатюк

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, Україна

ЗАСТОСУВАННЯ АРТ-ТЕРАПЕВТИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ АКТОРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ТЗН

I. Holovatiuk

USING ART-THERAPY TECHNIQUES IN PROFESSIONAL EDUCATION OF FUTURE ACTORS BY MEANS OF TECHNOLOGICAL AIDS

Термін «арт-терапія» вперше було вжито в науковому середовищі в середині ХХ століття, проте ще з початку 1900-х рр. відомі спроби лікування мистецтвом. Зокрема, австрійсько-американський психотерапевт Я. Морено намагався впливати на психологічний стан ветеранів Першої світової війни за допомогою музики, а також за гри, яка, на його думку, має потенціал для роботи з емоційними проблемами. Згодом, після Другої світової війни арт-терапія застосовувалась у психіатричних лікарнях в роботі з пацієнтами, які мали серйозні психічні розлади [4, с. 112].

Вперше термін «арт-терапія» вжив британський художник Е. Гілл, який цим терміном описував терапевтичні можливості малювання. Виявивши лікувальні можливості малювання у процесі зцілення від туберкульозу, Е. Гілл зазначав, що цінність арт-терапії полягала, насамперед, у тому, що мистецтво «повністю захоплює розум...і вивільняє творчу енергію часто пригніченого пацієнта» [2, с. 101-102], а це, своєю чергою, спонукає пацієнта «створювати міцну систему оборони від нещастя» [2, с. 102]

Нині арт-терапія і арт-терапевтичні технології зокрема широко застосовується в багатьох країнах Європи та світу в системі підготовки фахівців різних галузей. З одного боку, згідно з інформацією Американської Асоціації Арт-терапевтів, арт-терапія і робота арт-терапевта спрямована на допомогу людям, які мають проблеми зі здоров'ям фізичного та психічного характеру, а також тим особам, котрі потребують емоційного, творчого й духовного розвитку [1]. Водночас американська психолог К. Малкюді наголошує на тому, що арт-терапевтичними технологіями і засобами послуговуються не лише арт-терапевти, але